

GESTEGGEL OP HET HOFJE

Komedie in drie bedrijven

door

EVELIEN EVERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GESTEGGEL OP HET HOFJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EVELIEN EVERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Marieke Doornink - Lijkt een hele dame, maar uiterlijk kan bedriegen. Ze is niet al te snugger en ontzettend nieuwsgierig. Staat altijd te loeren. Ze vraagt ook van alles, bij het gênante af. Ze krijgt regelmatig commentaar van de een of ander. Dat heeft ze meestal niet door. Als ze het door heeft dan doet ze net of het haar niets kan schelen. In het tweede bedrijf heeft ze een wijde rok of jurk aan.

Esther Westenbroek - Maakt zich niet zo druk en laat zich de kaas niet van het brood eten. Is behoorlijk direct, maar wel op 'n vrolijke manier. Dat maakt dat ze bijna alles kan zeggen. Van een vrolijk mens kun je meer verdragen dan van een zuurpruim. Wat kleding betreft, trekt ze aan wat voorhanden is, gestreken of ongestreken.

Eelco, Ed en Erna Ten Velde - Een driedubbelrol. Het is een drieling. In de eerste twee bedrijven zie je alleen Eelco en Eddy. Ze wonen met z'n beiden op nummer 38. Eelco is heel secuur. Hij stuurt Ed regelmatig naar buiten om te poetsen. Hij is duidelijk de baas van de twee. Ed is 'n grote drol, hij vindt alles best. Wat Eelco wil, wil hij ook. Hij laat zich behoorlijk op de kop zitten. Aan het praten kun je horen wie wie is. Eelco praat bekakt en is 'n vrouwelijk type. En heeft zo zijn maniertjes. Ed praat veel trager en wat boerser. *(of een accent)* Hij zegt heel vaak, za'k maar zeggen. Heeft altijd een pet op. Hij wordt dan ook Ed met de pet genoemd. Eelco heeft opvallende jasjes aan. Ed is een beetje somber gekleed. De basis is bij alle twee een spijkerbroek en een neutrale blouse. Want hij moet zich regelmatig omkleden. Erna komt in het derde bedrijf opduiken. *(de broers zijn dan vertrokken)* "Ze" is zwaar opgemaakt. Een grote pruik en een overdreven bril. Ze is aangekleed als een zuurstok. In ieder geval zwaar over de top. Tasje, schoenen enzovoorts, allemaal bij elkaar passend. Als het mogelijk is schoenen met een hakje.

Francy - Zus van Esther, doet ouderlijk aan. Zo is ze ook gekleed. Een beetje 'n tuttebel, behandelt Esther als een klein kind. Praat voortdurend in verkleinwoordjes.

Sam - Het is een eigenzinnig mens. Ze is bevriend met Marieke. Heeft een oogje op Eddy. Maar die is erg terughoudend. Veel te bang voor Eelco.

Hennie Doornink - Opa van Marieke. Als het leeftijd verschil te klein is kan het ook de vader van Marieke zijn. Een zeurpiet, maar wel met de nodige humor. Hij doet veel ouder aan dan dat hij is. Heeft erg veel medelijden met zichzelf. Maakt van elk kwaaltje een kwaal.

Politieagent - M/V. Een klein rolletje, kan gecombineerd worden met de onderstaande rol.

Postbode - M/V. Een klein rolletje.

Nog verschillende figuranten in het derde bedrijf. 'n Kleine politiemacht. Met kleding kan men volstaan met zwarte trui en broek en bivakmuts. Op de rug politie.

DECOR:

Het decor stelt 3 kleine huisjes voor. Huisnummer 34, 36, en 38. Dat bestaat uit drie verschilde deuren en ramen. Onder elk raam staat een bankje of twee stoelen en een klein tafeltje. Rechts van de achterwand moet een kleine ruimte zijn waar je tussendoor kunt lopen. De woning rechts van Marieke, heeft een raam die open kan. Ook hangt er een spion aan weerskanten van het raam. Bij Esther die in het midden woont, is het een rommeltje. Er staan wat oude bloempotten met planten die vergeten zijn. Aan het huisje links mankeert niets. Je kunt overal de meetlat langs houden. Tussen Esther en Eelco en Eds huis staat een laag gammel houten hekje in zeer slechte staat. Voor de rest naar eigen inzicht.

Kan, met wat aanpassingen, ook als openluchtspel gespeeld worden.

EERSTE BEDRIJF

(Eelco, hij zit op zijn bankje een appel te schillen. Netjes met een bordje en nog een servet en voor de zekerheid nog een theedoek die heel netjes gestreken is, over zijn knie)

(Esther zit het boek '50 tinten grijs' te lezen)

MARIEKE: *(staat achter het gordijn te loeren, even later gaat de deur open)* Lekker weertje hè.

ESTHER: Heel mooi, maar ik ben nu aan het lezen.

(Eelco heeft de mond nog vol en zeg niets, hij knikt alleen maar)

MARIEKE: Is de appel lekker?

(Eelco knikt)

Waar heb je die van? Van de supermarkt of de groenteboer?

(Eelco wijst dat hij de mond nog vol heeft)

MARIEKE: Je moet er geluk mee hebben, met zo'n appel. Vorige week had ik er wat van de groenteboer en die waren zo droog als Sinterklaas zijn kont. Daar fiets je dan extra voor naar het centrum. Ik had ze net zo goed hier bij de super kunnen halen. Maar ja, je kunt het aan de buitenkant niet altijd zien.

ESTHER: *(doelt op Marieke)* Wat dat betreft zijn het net mensen. De buitenkant kan hartstikke mooi zijn, maar in de kern kunnen ze zo rot zijn als een mispel.

MARIEKE: Ik dacht dat jij aan het lezen was?

ESTHER: Ben ik ook, maar ik kan twee dingen tegelijk, lezen en luisteren.

MARIEKE: Ja, dat zal.

EELCO: *(laat het bordje met de appelschillen vallen. Helemaal in paniek)* Oh hemeltje lief, wat een toestand, het ging zo goed vandaag en nu dit. Wat afschuwelijk, wat 'n drama. Gelukkig heb ik niet op mijn broek geknoeid, anders was het nog veel erger geweest. *(hij vouwt de theedoek eerst heel secuur op en gaat gauw naar binnen)*

MARIEKE: Jeetje die is ook snel van de leg.

ESTHER: Och je kent hem inmiddels toch, laat waaien.

MARIEKE: Wat dat betreft kun je beter met zijn tweelingbroer te maken hebben. Die is niet zo'n Pietje precies als hij.

ESTHER: Die spoort op een andere manier niet.

MARIEKE: Ze wonen nu al meer dan een half jaar hier en ik kan ze nog steeds niet uit elkaar houden. Alleen als ze beginnen te praten kun je het horen.

EELCO: *(komt op met een stoffer en blik. Die zien er als nieuw uit. Gaat heel overdreven aan het vegen met de kont naar Esther toe. Loopt dan een meter verder)* O nee hè, daar ligt ook nog 'n pitje.

ESTHER: *(wijst een eindje verder)* Volgens mij ligt er daar ook nog een.

(Eelco loopt stukje verder)

Ja daar. Om draaien en nu bukken.

(Eelco doet dat. Staat met de kont naar Marieke)

ESTHER: *(tegen Marieke)* Wat 'n uitzicht hè!

EELCO: *(beledigd)* Je neemt mij in het ootje. Weet jij dat zoiets als grensoverschrijdend gedrag wordt aangemerkt.

ESTHER: Och, dat is tegenwoordig bijna alles. Je moet alles wat je zegt op een weegschaal leggen. Maar ik ben van mening dat een geintje moet kunnen.

EELCO: *(gepikeerd)* Ik vind het wel op het randje hoor.

ESTHER: Doe toch niet zo aangebrand.

MARIEKE: Wat zie ik, heb je een nieuwe handstoffer en blik?

EELCO: Nee hoor, die heb ik al 5 jaar.

MARIEKE: Dan heb je die zeker nooit gebruikt.

EELCO: Jawel hoor, maar ik ben heel zuinig op mijn spulletjes hoor. Elke keer als ik het gebruik was ik het af.

ESTHER: *(gruwelt)* Een wonder dat er na zoveel wasbeurten nog haar op zit.

EELCO: *(gekrengd)* Wat ben jij toch vervelend vandaag met je flauwe grapjes. Helemaal niet leuk hoor. *(gaat naar binnen)*

MARIEKE: Wat zit je toch tegen hem te zeuren. Je weet toch dat hij daar slecht tegen kan.

ESTHER: Daar moet hij maar aan wennen. Als je iemand de hele tijd naar de mond praat dan meent diegene ook dat hij de majesteit zelf is. Laat hij blij zijn dat ik 'm nog wat zeg. Hij zeurt zelf ook geregeld.

MARIEKE: Ja, maar dan toch wel heel anders.

ESTHER: Dat klopt, daar moet ik je gelijk in geven. Als hij ergens over zeurt, valt er niks te lachen.

MARIEKE: Dat zal. *(gaat naar binnen)*

FRANCY: *(komt op van links, heeft een klein bosje bloemen bij zich)*
Goedemorgen zusje, Kijk eens aan, hier een bosje bloemetjes van mij.

ESTHER: Dankjewel zus. Ik zal het zo op wat water zetten. *(legt het boek op tafel)*

FRANCY: Doe meteen een vestje aan. Zo warm is het niet en dadelijk vat je kou, je hebt zo een longontsteking te pakken.

ESTHER: Ik weet dat jij het goed met mij voor hebt, maar dit is wel 'n beetje overdreven. Zo koud is het vandaag niet.

FRANCY: Luister nu maar naar je oudere zus en doe het nu maar, meisje, je kunt beter te veel aanhebben dan te weinig aanhebben.

ESTHER: Asjeblief, zit mij toch niet zo te bemoederen. Ik krijg er 'n sik van. Net was ik nog blij dat ik je zag, dat wordt nu al een stuk minder.

FRANCY: *(kijkt ondertussen in het boek en zegt vermanend)* Foei! Esthertje toch. Wat lees jij toch? Dat vind ik geen goede lectuur voor jou. Je kunt beter heel wat anders *(of een plaatselijke streekroman schrijver)* lezen. Dit is helemaal niet goed voor jouw ontwikkeling.

(ondertussen doet Marieke haar best om mee te luisteren. Het raam gaat heel langzaam steeds verder open)

ESTHER: Hou op, Francy, je behandelt me als een klein kind. Bij de Bieb hadden ze er geen moeite mee. Of denk jij soms dat ik daar op mijn leeftijd de ID-kaart moet laten zien.

FRANCY: O nee toch, leen jij zoiets zomaar hier van de bieb. Meisje toch, dat moet je niet doen. Daar wordt over gesproken. Dan kun je het nog beter online bestellen. Dan komt niemand te weten dat

jij zoiets leest. En je weet wat opa vroeger zei: “Als je eenmaal een naam hebt, ben je die niet een twee drie meer kwijt.”

ESTHER: Ja en hij zei ook, als je de naam hebt van vroeg opstaan, kun je tot de middag in bed blijven liggen. (*'n beetje bits*) Wil je wat te drinken?

FRANCY: Omdat je het zo lief vraagt. Doe mij maar een glaasje water, ik heb vandaag al drie kopjes thee op.

(Esther zucht 'n keer diep en gaat naar binnen)

(Francy pakt de bloemen) Och toch, dat zusje van mij moet ik nog altijd bij de hand houden. Het is een best kind, maar is nooit helemaal volwassen geworden. En ik ben bang dat dat ook niet meer gaat gebeuren.

ESTHER: *(komt op met een groot glas water en zet het op tafel)*
Alsjeblieft.

FRANCY: Dankjewel Esthertje. *(staat nog met de bloemen in de hand)* Kijk eens meisje, je bent vergeten de bloemetjes op het water te zetten. Moet ik dat even voor je doen?

(Marieke steekt haar hoofd uit het raam om alles te zien)

ESTHER: Nee, dat hoeft niet, dat kan ik zelf wel. *(grijpt de bloemen en zet die in het glas wat ze net mee heeft meegebracht)*

FRANCY: *(geschrokken)* Maar Esthertje, wat doe je nu toch?

ESTHER: De bloemen op het water zetten, dat moest toch van jou?

ESTHER: *(tegen Marieke)* Wil jij soms zien hoe de bloemen op de vaas staan?

MARIEKE: *(gaat pontificaal met de stofdoek aan het uitkloppen)* Ik kijk helemaal niet. Ik was aan het afstoffen. *(trekt haar hoofd snel weer terug)*

FRANCY: Esthertje toch, dat moet je niet doen. Zo heb je ruzie in de buurt.

ESTHER: Die heeft een drie duims plaat voor haar kop. Ik heb haar al zo vaak gezegd dat ze zich niet overal mee moet bemoeien. Dat helpt niets. Aan de andere kant kan ik zeggen wat ik wil. Ze is niet kwaad te krijgen. Hoogstens verontwaardigd.

FRANCY: Hoe gaat het met de tweeling van 38?

ESTHER: Ik zou het niet weten? Dat kun je beter aan Marieke vragen. Die weet er veel meer van.

MARIEKE: *(steekt het hoofd uit het raam net of het de gewoonste zaak van de wereld is)* Wel goed hoor, ze hebben de laatste tijd niet zo veel ruzie meer. Volgens mij heeft een van de twee werk.

FRANCY: O, dat is mooi. En die ander, werkt die niet?

MARIEKE: Dat weet ik niet, ik zie er een weggaan met 'n broodtrommel onder de arm, maar wie moet je mij niet vragen.

ESTHER: Dat jij dat niet weet Marieke. Volgens mij Ed met de pet.

FRANCY: Nou ja, dan werkt er toch nog een. *(tegen Esther)* Zeg meisje, nu heb je er nog niet voor gezorgd dat je grote zus een glaasje water heeft.

ESTHER: *(grijpt de bloemen uit het glas en wil het haar geven)* Hier, heb je daar genoeg aan?

MARIEKE: *(heel overdreven in verschillende octaven)* Oooooooo...

FRANCY: *(geschokt)* Esthertje toch, daar hebben toch bloemen in gezeten.

ESTHER: Het is maar 'n geintje hoor. Ik wou zien hoe je reageert *(zet de bloemen er weer in en gaat af om water te halen)*

MARIEKE: *(nog steeds met het hoofd uit het raam)* 't Is geen verkeerde meid die zus van jou, maar ze komt soms zo onbenullig uit de hoek.

FRANCY: Ja, dat kun je wel zeggen.

MARIEKE: Ze heeft wat je noemt het hart op de tong. Zo, nou ga ik snel weer verder met afstoffen, zo krijg ik het werk nooit af. *(laat het raam op een kier)*

(Ed heeft een andere jas aan dan Eelco en een pet op. Gaat vegen, neuriet of fluit net waar het talent ligt)

ESTHER: *(op met water, heeft ook een glas drinken voor zichzelf)* Kijk eens aan, nu blij?

FRANCY: Ja hoor meisje. Heel blij.

ESTHER: *(gaat weer zitten en heft het glas)* Proost op het goede leven. Zo daar zitten we dan, mooi muziekje op de achtergrond, wat wil een mens nog meer.

MARIEKE: *(doet het raam verder open en steekt haar hoofd er weer uit, klopt de stofdoek uit)* Nou, mooi wil ik het niet noemen. Mooi vals kan natuurlijk ook. *(trekt haar hoofd weer terug)*

FRANCY: Foei, die volgt ook alles. Volgens mij moeten wij wat zachter praten Esthertje.

ESTHER: Help niet, let maar op. *(ze begint te fluisteren)*

(Marieke steekt haar hoofd weer uit het raam, maar kan het nog niet verstaan, doet dan de deur open en komt met de stofdoek naar buiten)

(Esther fluistert nog even, zegt dan tegen Marieke) Kom er toch bij zitten, dan kun je alles beter volgen.

MARIEKE: O nee, daar heb ik geen tijd voor. Ik heb de kamer nog niet half klaar. *(loopt nu naar Ed)* Zo Ed, heeft je broer je aan het werk gezet?

ED: *(heerlijk sloom en als het lukt op een andere toonhoogte dan Eelco)* Ja, hij heeft mij naar buiten gestuurd om de boel te vegen, za'k maar zeggen.

MARIEKE: Zo en dan doe jij dat netjes?

ED: Poeh ja, ik wil graag vrede houden, dan kan ik beter doen wat hij zegt, za'k maar zeggen.

MARIEKE: Aan ruzie heb je ook niks. *(bekijkt uitgebreid het tuintje)* Als ik het zo bekijk ligt er niet veel om te vegen.

ED: Volgens Eelco is het buiten 'n teringbende. Vooral aan de kant van Esther, za'k maar zeggen. Daar ligt 'n zooi van verdorde bloemen.

MARIEKE: *(tegen Esther)* Hoor jij dat?

ESTHER: Gelukkig wel, ik ben nog niet doof.

MARIEKE: Je wordt er van beschuldigd dat je er een zootje van maakt.

ESTHER: Dat zie je niet goed, ik zorg er voor dat er nog iets te doen valt. Anders stond Ed hier helemaal voor Jan met de korte achternaam te vegen.

ED: Dat heb je goed, za'k maar zeggen. *(veegt het laatste op het blik en gaat naar binnen)*

MARIEKE: *(loopt weer naar haar eigen huisje)* Eigenlijk is het een stumpert. Hij laat zich vreselijk op de kop zitten. Het is een drol, *(imiteert Ed)* za'k maar zeggen. *(gaat weer naar binnen)*

FRANCY: *(opgewonden)* Ik moet ineens ergens aan denken nu Marieke zegt dat Ed een drol is.

ESTHER: Laat eens horen, ik ben benieuwd.

FRANCY: Het is niet van mij zelf hoor. Het is van mijn buurman, die heeft wel vaker van die zelfverzonnen gezegdes. Je moet er mij niet op aan kijken hoor.

ESTHER: Dat zal ik niet doen, laat maar komen.

FRANCY: *(heel zuinig en zeker)* Hij zegt altijd: "Al paneer je een drol drie keer, het wordt nooit 'n kroket."

MARIEKE: *(steekt haar hoofd weer uit het raam en lacht het hardst)* Wat 'n mop zeg. Die buurman van jou wil ik wel eens leren kennen.

FRANCY: Dan zul je er wel naartoe moeten. Hij is op leeftijd en zeker niet uithuizig.

ESTHER: Heb je de stof achter in de kamer al weg? Volgens mij is er bij het raam geen stofje meer te vinden.

MARIEKE: Jawel hoor. Ik kwam net van achteren lopen en toen hoorde ik het per ongeluk. *(trekt haar hoofd weer naar binnen)*

EELCO: *(op)* Esther, goed dat ik jou tref. Ik wil het even met jou hebben over dat *(wijst)* hekje.

ESTHER: Moet dat nu? Je ziet toch dat ik visite heb.

EELCO: Eigenlijk wel. Het zit me nogal hoog.

FRANCY: Zal ik even naar binnen gaan? Dan kun je het even onder vier ogen bespreken.

ESTHER: Blijf maar zitten. Onder vier ogen wat bespreken is hier bijna niet te doen. Onder vier oren *(knikt naar het huis van Marieke)* al helemaal niet. *(tegen Eelco)* Brand maar los.

EELCO: Het volgende, ik heb Eddy net naar buiten gestuurd om te vegen. Nu zag ik dat hij weer het een en ander op het blik had liggen.

ESTHER: Veronderstel dat hij niks op het blik had liggen, dan hat-ie voor Jan Doedel staan vegen.

EELCO: Ik wil wel dat je mij serieus neemt hoor.

ESTHER: Ik ben bloedserieus hoor. Ik constateer alleen maar 'n feit.

EELCO: Dat zal. Het punt is dat ik een andere afscheiding wil hebben.

ESTHER: Ik vind het best, je doet maar. Zet maar neer.

EELCO: Daar heb ik al even over na gedacht, ik wil graag een hogere schutting, zodat ik niet altijd jouw afval van wat ooit bloemen waren op moet vegen.

(Marieke luistert weer mee)

ESTHER: Wat mij betreft, prima.

EELCO: En ik wil per se hardhout, dat is erg mooi en duurzaam. Het kost een klein kapitaaltje, maar dan heb je wat.

ESTHER: Ook goed.

EELCO: Het punt is dat de huidige afscheiding van jou is.

ESTHER: Dat klopt, die heb ik er zelf neergezet.

EELCO: En het staat op jouw grond.

ESTHER: *(wantrouwend)* Wat ben je lang van stof, waar wil je heen?

EELCO: En de nieuwe schutting wil ik graag op de zelfde plaats hebben, minstens een meter tachtig. *(pakt 'n rolmaat uit zijn zak en meet)* Zo ongeveer.

ESTHER: Dat is ook goed, dan kijken we elkaar ook niet meer op het bord.

EELCO: Wacht even, dan zal ik je laten zien welke schutting ik bedoel. *(loopt naar binnen, laat de deur op een kier staan zodat je het gesteggel tussen die "twee" goed hoort)*

ESTHER: Ik weet niet goed wat ik er van moet denken.

EELCO: *(van achter het toneel geïrriteerd)* Eddy, waar heb je die folder nu gelaten die hier op tafel lag.

ED: *(sloom zoals altijd)* Poeh, die heb ik weer opgeruimd, za'k maar zeggen. Straks krijg ik het weer op de sodemieter omdat het een teringbende is, za'k maar zeggen.

EELCO: En nu omdat je het hebt opgeruimd. Als er hier iets ligt, is dat bewust. Dat weet je toch onderhand wel. Haal die folder op en snel.

ED: Ja, ik vlieg al, za'k maar zeggen.

EELCO: Dat is je geraden ook!

FRANCY: Goh, die Eelco is toch wel een duivelstoejager.

ESTHER: Ze moeten het maar uitzoeken met z'n tweeën. Het is net als bij asocialen, als jij je er mee bemoeit, keren ze zich beiden tegen jou.

FRANCY: Daar kun je wel eens gelijk in hebben, mijn meisje.

ESTHER: Het is een wonderlijk stel. Ik krijg er geen hoogte van.

FRANCY: De verhoudingen zijn niet om over naar huis te schrijven. Ik snap niet dat ze nog steeds bij elkaar wonen.

ED: Hier heb ik 'm al, za'k maar zeggen.

EELCO: Dat werd tijd, ga nu maar verder met de strijkwas en mijn overhemd zorgvuldiger strijken dan de vorige keer.

ED: Ik zal er mijn best op doen, za'k maar zeggen.

EELCO: *(weer op)* Zo, daar ben ik weer, mijn broer had de folder weggelegd.

ESTHER: Ja, dat hoorde ik.

EELCO: Je zit mij toch hopelijk niet af te luisteren?

ESTHER: Als jij de deur open laat staan en op 'n behoorlijk volume praat, kan ik niet anders. Of moet ik in het vervolg de vingers in de oren stoppen als jij naar binnen gaat.

EELCO: *(negeert dat en loopt met de folder naar Esther)* Kijk eens, wat een beauty, ik heb een extra folder aangevraagd. Dat ziet er toch wel mooier uit dan dat ik het je op de telefoon laat zien.

ESTHER: *(bekijkt het)* Wat waar is, is waar. Het is een mooie schutting.

EELCO: *(trots)* Ja hè, echt hardhout, dat is wel veel mooier dan zo'n dennenhouten exemplaar. Hier staan de prijzen per vierkante meter.

ESTHER: *(kijkt en dan met grote ogen)* Poeh, dat is geen kattenpis. Mijn opa zou zeggen: "Dat zijn Katholieke prijzen."

EELCO: Maar daar krijg je dan ook iets moois voor.

ESTHER: Maar daar moet je wel diep voor in de buidel tasten.

EELCO: Nu had ik zo gedacht omdat de nieuwe schutting op jouw grond komt te staan dat jij het dan ook betaalt.

ESTHER: Wat?? Daar zakt mij de broek vanaf.

EELCO: *(bekijkt Esther goed, slaat de handen voor de ogen)* Oh nee hè, dat hoop ik toch niet.

ESTHER: *(tegen Francy)* Je kunt wat horen als je niet doof bent.

MARIEKE: *(het hoofd weer naar buiten)* Dat kun je zeker.

ESTHER: Kijk, ook nog een stem uit de kinderkamer.

(Marieke haalt de schouders op en is weer verdwenen)

(Esther tegen Eelco) Dus kort samengevat wil jij een nieuwe schutting van zo'n beetje het duurste hout op mijn grond geplaatst hebben en ik mag 't betalen.

EELCO: Maar hij staat op jouw grond en is dan helemaal van jou. Ik zie niet in waarom ik daar dan aan mee moet betalen.

ESTHER: Wat dacht jij ervan dat je die hele mooi dure schutting op je eigen grond zet. Dan mag jij 'm van mij helemaal zelf betalen. Vind jij dat geen mooi voorstel?

EELCO: Nee, dat is niet de bedoeling, ik wil niets van mijn tuin missen en jij hebt toch al moeite met het onderhoud, dat kan een kind zien. Dus eigenlijk ben jij gematst. En ik heb het geld er ook niet voor.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto